

KLAGANDE

Ombud och offentligt biträde: Jur. kand.

MOTPART
Migrationsverket

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Länsrättens i Stockholms län, migrationsdomstolen, dom den 16 december 2009 i mål nr UM 11954-09, se bilaga A
(Migrationsverkets ärende nr 10-019430)

SAKEN
Uppehållstillstånd m.m.; fråga om återförvisning

MIGRATIONSÖVERDOMSTOLENS AVGÖRANDE

1. Migrationsöverdomstolen meddelar prövningstillstånd.
2. Migrationsöverdomstolen undanröjer migrationsdomstolens dom den 16 december 2009, utom såvitt avser ersättning till det offentliga biträdet, och Migrationsverkets beslut den 21 oktober 2009 och visar målet åter till Migrationsverket för ny prövning.
3. Migrationsöverdomstolen bestämmer att ersättning ska betalas till
som offentligt biträde med 1 772 kr, varav 1 418 kr
avser arbete och 354 kr avser mervärdesskatt.

BAKGRUND

Den 21 januari 2004 ansökte _____ om uppehålls- och arbetstillstånd, flyktingförklaring och resedokument. Migrationsverket, som höll muntlig genomgång i ärendet den 27 april 2004, beslutade den 29 juni samma år att avslå ansökan och att avvisa _____ till Kazakstan. _____ överklagade till Utlänningsnämnden, som meddelade ett avslagsbeslut den 7 april 2005. Ansökningar om ny prövning avslogs först av Utlänningsnämnden den 21 maj 2005 och sedan av Migrationsverket den 5 september 2006. Beslutet om avvísning verkställdes aldrig eftersom _____ avvek. Ärendet preskiberades den 7 april 2009.

Den 11 maj 2009 ansökte _____ åter om uppehålls- och arbetstillstånd, flyktingförklaring och resedokument. Den 18 maj 2009 besökte han Migrationsverket för samtal. Den 1 juni 2009 förordnades _____ till offentligt biträde för honom. Den 23 juni 2009 yttrade sig _____ i ärendet genom biträdet och yrkade bl.a. muntlig handläggning. Den 15 september 2009 kallade Migrationsverket _____ till muntlig komplettering den 15 oktober samma år. _____ inställde sig inte till denna. Enligt tjänsteanteckning upprättad samma dag ställdes den muntliga kompletteringen då in. _____ upplystes per telefon om att Migrationsverket skulle skicka en ny kallelse till honom och om vikten av att han hörsammade denna. Den 21 oktober 2009 beslutade Migrationsverket att avslå _____ ansökan. Migrationsverket beslutade också om att ta honom i förvar och att meddela återreseförbud. Beslutet föregicks inte av någon ytterligare kallelse till muntlig komplettering. I beslutet angav Migrationsverket att kravet på muntlighet uppfyllts dels genom den muntlighet som ägt rum 2004 och dels genom det samtal deltagit i den 18 maj 2009.

överklagade beslutet till migrationsdomstolen och yrkade muntlig förhandling. Den 16 december 2009 avslog migrationsdomstolen överklagandet. I domen avslog domstolen också yrkandet om muntlig förhandling, utan att dessförinnan ha tagit ställning i den saken och gett tillfälle att slutföra sin talan.

YRKANDEN M.M.

yrkar att Migrationsöverdomstolen, med ändring av migrationsdomstolens dom, beviljar honom permanent uppehålls- och arbetstillstånd, flyktingförklaring och resedokument samt upphäver beslutet att utvisa honom.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Migrationsöverdomstolen finner skäl att meddela prövningstillstånd och företar målet till omedelbart avgörande.

Den fråga som Migrationsöverdomstolen först har att ta ställning till är om Migrationsverkets handläggning av ärendet uppfyller det krav på muntlighet som föreskrivs i 13 kap. 1 § första stycket utlänningslagen (2005:716). Enligt den bestämmelsen får Migrationsverket inte besluta om avvisning eller utvisning av en utlänning som har ansökt om asyl i Sverige utan att det förekommit muntlig handläggning hos Migrationsverket.

Av handlingarna i målet framgår att preskription inträtt i det ärende om uppehållstillstånd m.m. som handlades av Migrationsverket 2004. Beslutet kan således inte göras gällande mot . Det förhållandet att muntlig genomgång hölls i det ärendet kan enligt Migrationsöverdomstolens mening inte ligga till grund för ställningstagande i det nu aktuella asylärendet i fråga om muntlig

handläggning. Att i den nu aktuella asylansökan återopar i allt väsentligt samma skäl som i den tidigare ansökan föranleder ingen annan bedömning. Inte heller kan det inledande mötet hos Migrationsverket mellan och en handläggare hos verket, vilket ägde rum innan hade fått ett offentligt biträde och yrkandet om muntlig handläggning framställts, anses uppfylla kravet på muntlig handläggning. Migrationsöverdomstolen finner därför att Migrationsverkets beslut inte har kommit till i behörig ordning. Underinstansernas avgöranden ska därför undanröjas och målet återförvisas till Migrationsverket för ny prövning av ansökan.

Beslutet får inte överklagas (16 kap. 9 § tredje stycket utlänningslagen).

kammarrättsråd
ordförande

kammarrättsråd

kammarrättsråd
referent

föredragande

KLAGANDE

Adress okänd

Ombud och offentligt biträde: Jur.kand.

1

MOTPART

Migrationsverket
Förvaltningsprocessenheten i Solna
Box 507
169 29 Solna

ÖVERKLAGAT BESLUT

Migrationsverkets beslut 2009-10-21, se bilaga 1
Dnr 10-019430

SAKEN

Uppehållstillstånd m.m. enligt utlänningslagen (1976:716)

DOMSLUT

Migrationsdomstolen avslår yrkandet om muntlig förhandling.

Migrationsdomstolen avslår överklagandet i övrigt.

Migrationsdomstolen fastställer ersättning till enligt
lagen (1996:1620) om offentligt biträde till 2 070 kronor, varav 1 656
kronor för arbete och 414 kronor avseende mervärdesskatt.

YRKANDEN M.M.

överklagar Migrationsverkets beslut och yrkar att utvisningsbeslutet upphävs och att han beviljas uppehållstillstånd. Vidare yrkar han att förvarsbeslutet upphävs alternativt att han i stället ska ställas under uppsikt, att återreseförbudet hävs, samt att muntlig förhandling ska hållas i målet. Till stöd för sin talan anför han sammanfattningsvis följande. Han har meddelats ett två år långt återreseförbud vilket kan medföra att han förs upp på spärriistan i SIS (Schengen Information System). Detta innebär i praktiken ett förbud för honom att under dessa två år resa in i övriga Schengenstater. Därigenom får återreseförbudet långtgående konsekvenser för honom. Regeringen har i ett vägledande beslut, reg 92-01, förklarat att möjligheten att meddela återreseförbud endast ska användas om omständigheterna i det enskilda fallet särskilt motiverar det. I hans fall kan återreseförbudet inte anses motiverat då de krav som omnämns i det vägledande beslutet inte är uppfyllda. Genom beslut den 7 juli 2005 tog regeringen åter ställning rörande återreseförbud varvid möjligheten att meddela sådant förbud utvidgades till att omfatta sådana fall där utlänningen inte har medverkat till att klarlägga sin identitet och därigenom har försvårat prövningen av en asylansökan.

Migrationsverket bestrider bifall till överklagandet och vidhåller sitt beslut.

Det är upplyst i målet att förvarsbeslutet inte har blivit verkställt, att av Migrationsverket är registrerad som avviken och att han troligen är utrest ur Sverige.

DOMSKÄL

Enligt 16 kap. 5 § UtIL är förfarandet i migrationsdomstolen skriftligt. I handläggningen får ingå muntlig förhandling beträffande viss fråga, när det kan antas vara till fördel för utredningen eller främja ett snabbt avgörande av målet. Muntlig förhandling ska hållas om en utlänning som för talan i

målet begär det samt förhandlingen inte är obehövlig och inte heller särskilda skäl talar mot det.

Övriga i målet relevanta bestämmelser framgår av Migrationsverkets beslut.

Migrationsdomstolens bedömning

Muntlig förhandling

Migrationsdomstolen bedömer med hänsyn till sakfrågans beskaffenhet och vad som framkommit i målet att muntlig förhandling är obehövlig. Yrkandet om muntlig förhandling ska därför avslås.

Uppehållstillstånd

Migrationsdomstolen konstaterar inledningsvis att Migrationsverket får anses ha haft fog för att göra undantag från presumtionsregeln gällande det preskriberade avvisningsbeslutet och åter ta upp frågan om utvisning.

Migrationsdomstolen instämmer i Migrationsverkets bedömning att 1
/ ska provas mot Kazakstan.

Migrationsdomstolen konstaterar att / tidigare sökt asyl i Sverige år 2004 och fått sin ansökan prövad av Migrationsverket och av Utlänningsnämnden. Härefter har även ytterligare prövning gjorts som lett till avslag. tidigare beslut om utvisning har vunnit laga kraft. I den ansökan som nu är föremål för prövning åberopar 1

/ i allt väsentligt samma skäl som i sin tidigare asylansökan och anför vidare att han är fortsatt efterlyst, att han riskerar fängelsestraff, att han riskerar att dödas eller utsättas för tortyr och misshandel av polisen vid ett återvändande till hemlandet. Migrationsdomstolen finner vid en samlad bedömning av omständigheterna i målet att det som / har anført, vid en framåtsyftande bedömning, inte är tillräckligt för att

uppehållstillstånd på grund av skyddsskäl ska kunna beviljas. Det saknas således förutsättningar att bevilja uppehållstillstånd som flykting eller skyddsbehövande i övrigt enligt 4 kap. 1 § eller 2 § UtlL. Omständigheterna i målet kan inte heller betraktas som synnerligen ömmande varför uppehållstillstånd med stöd av 5 kap. 6 § UtlL inte heller kan beviljas. Det finns inte heller i övrigt förutsättningar att bevilja uppehållstillstånd.

Förvar

Det överklagade förvarsbeslutet har inte blivit verkställt. Det framgår vidare av uppgifter i målet att är registrerad som avviken och att han tros vara utrest ur landet. Vid en samlad bedömning av omständigheterna i målet anser migrationsdomstolen att det finns anledning anta att kommer att hålla sig undan. Förvarsbeslutet ska således bestå och, för det fall likväl påträffas i Sverige, ska han alltjämt tas i förvar. Det bedöms inte som tillräckligt att han ställs under uppsikt.

Återreseförbud

Migrationsöverdomstolen har i avgörandet MIG 2008:31 uttalat bland annat följande.

”I 8 kap. 19 § första stycket utlänningslagen anges att när Migrationsverket fattar beslut om avvisning eller utvisning, får beslutet förenas med ett förbud för utlänningen att under viss tid återvända till Sverige utan att ha tillstånd av Migrationsverket. Sveriges deltagande i Schengensamarbetet medför att ett i Sverige meddelat återreseförbud får långtgående konsekvenser för den enskilde som därmed även hindras inresa i samtliga Schengenstater. Med anledning härav förklarade regeringen i beslut den 15 mars 2001 att möjligheten att meddela återreseförbud endast skulle användas i ärenden där omständigheterna i det enskilda fallet särskilt motiverade det (Utlänningslagen - Vägledande beslut, reg. 92-01). Omständigheter som ensamma eller i förening med varandra borde kunna leda till att ett avlägsnandebeslut kombineras med ett återreseförbud ansåg regeringen vara att

- Sökanden har uppträtt under olika identiteter och har använt sig av falska dokument till stöd för detta.
- Sökanden har åberopat skäl som i alla väsentliga delar har varit felaktiga eller har undanhållit väsentlig information, t.ex. genom att ge in falska handlingar.
- Sökanden har uppehållit sig här i landet under en längre tid utan att ha ansökt om erforderligt tillstånd.
- Sökanden har överträtt tidigare meddelat återreseförbud.
- Sökanden har anmärkningar rörande sin vandel och det rör sig om annat än bagatellartade engångsförseelser.

Vad gäller återreseförbudets varaktighet saknas närmare ledning i lagtext och förarbeten. I praxis har varaktigheten i allmänhet bestämts till två år, räknat från lagakraftvunnet beslut (jfr Wikrén och Sandesjö, Utlänningslagen med kommentarer, 8 uppl., s. 334 f.)”.

Migrationsdomstolen konstaterar att ett beslut om återreseförbud kan få långtgående konsekvenser för en enskild, eftersom denne avstängs att inom en viss tid återvända inte bara till Sverige, utan till samtliga länder som deltar i Schengensamarbetet. Återreseförbud ska därför endast användas där omständigheterna i det enskilda fallet talar för det. Återreseförbud kan undvaras i fall där det framstår som sannolikt att utlänningen kommer att rätta sig efter ett avlägsnandebeslut. Av handlingarna i målet framgår bland annat att _____ har vistats i Sverige utan uppehållstillstånd i flera års tid. Mot bakgrund av detta finner migrationsdomstolen att omständigheterna är sådana att det finns skäl att besluta om ett återreseförbud. Av vad som framförts i målet finns det inget som talar för att han skulle drabbas oproportionerligt hårt av det beslutade återreseförbudet. Ett återreseförbud på två år får anses som väl avvägt i detta fall.

Överklagandet ska avslås i sin helhet.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (DV 3110).

Rådman

Föredragande har varit

Ärende om uppehållstillstånd m.m.

Sökande

, man, medborgare i Kazakstan

Adress:

Språk: Uiguriska

Offentligt biträde

Stockholm

Beslut

Migrationsverket beslutar att

- avslå din ansökan om uppehålls- och arbetstillstånd
- avslå din ansökan om flyktingförklaring och resedokument
- utvisa dig, med stöd av 8 kap. 7 § utlänningslagen (2005:716)
- utvisningen ska verkställas genom att du reser till Kazakstan, om du inte visar att något annat land kan ta emot dig
- ta dig i förvar med stöd av 10 kap. 1 § andra stycket 2 samt tredje stycket utlänningslagen (2005:716).
- frågan om förvar ska prövas på nytt senast två månader efter den dag då förvasbeslutet verkställts. Om förvarsfrågan inte prövas på nytt inom denna tid, upphör beslutet om förvar att gälla.
- förbjuda dig att återvända till Sverige utan tillstånd av Migrationsverket under en tid av 2 år från detta beslut, med stöd av 8 kap. 19 § utlänningslagen.

Beteckning
10019430

Kostnadsersättning till biträdet

Det offentliga biträdet ska till verket inge slutlig kostnadsräkning i ärendet senast en vecka efter datumet för detta beslut.

Uppllysningar

Återreseförbudet till Sverige medför också att du kommer att registreras på en spärlista i Schengens informationssystem (SIS). Registreringen begränsar dina möjligheter att resa in i Schengenstat så länge återreseförbudet gäller.

Ansökan med mera

Du reste enligt egen uppgift in i Sverige den 21 januari 2004 och ansökte om asyl samma dag.

Migrationsverket avlog din asylansökan den 29 juni 2004 och beslutade att avvisa dig till Kazakstan. Utlänningsnämnden fastställde beslutet den 7 april 2005. Utlänningsnämnden avlog även en NUT ansökan den 21 maj 2005.

Den 5 september 2006 beslutade Migrationsverket att inte bevilja dig uppehållstillstånd enligt 2 kap. 5 b § utlänningslagen (1989:529).

Den 22 juni 2005 överlämnades ditt avisningsärende till polismyndigheten med motiveringen att du höll dig undan och att det inte kunde verkställas utan polismyndighetens medverkan.

Det ursprungliga avvisningsbeslutet preskriberades den 7 april 2009. Du ansökte återigen om asyl den 11 maj 2009. Du har även ansökt om flyktningförklaring och resedokument.

De uppgivna skälen

Du har uppgett att du har samma skäl som tidigare. Vidare anför du att du fortfarande är efterlyst och att du vid ett återvändande riskerar fängelsestraff. Du riskerar även att dödas eller utsättas för tortyr och misshandel av polisen om du återvänder.

Skälen för beslutet**Identiteten**

Du har nu lämnat in ett körkort till styrkande av din identitet. Migrationsverket finner inte att det är tillräckligt för att styrka din identitet men med inlämnade handling och din egna berättelse har du gjort sannolikt att du kommer från Kazakstan och ditt ärende ska därför provas däremot.

Muntlig handläggning

Det framgår av 13 kap. 1 § utlänningslagen att beslut om avvisning eller utvisning inte får ske utan att det förekommit muntlig handläggning hos Migrationsverket. Handläggningen kan ske i form av en muntlig förhandling eller i annan form.

Du har i föreliggande ärende åberopat samma asylskäl som vid din förra asylansökan. Skälen har tidigare behandlats vid muntlig handläggning i form av asylutredning den 26 januari 2005 samt muntlig genomgång 27 april samma år. Men även i det ansökningsprotokoll som upprättades hos Migrationsverket den 18 maj 2009 efter den nya ansökan som gjordes den 11 maj 2009.

Du var kallad till en muntlig komplettering den 15 oktober 2009 vilken du uteblev från. Migrationsverket finner mot bakgrund av att du vid flera tillfällen tidigare har fått genomföra muntliga utredningar att kravet av muntlighet är uppfyllt.

Preskriptionens inträdande

Av 12 kap 15 § andra stycket utlänningslagen följer att en utlänning som meddelats ett avlägsnandebeslut ska lämna landet inom en viss tid från det att beslutet är verkställbart. Det förväntas att en utlänning som meddelats ett avlägsnandebeslut respekterar detta beslut och lämnar landet (se prop. 1997/98 s. 18). Skyldigheten att självant lämna landet efter ett avlägsnandebeslut framgår även av flera vägledande rättsfall, där Migrationsöverdomstolen även understryker att det är den av- eller utvisade som i första hand är skyldig att självant lämna landet och inte svenska myndigheter som är skyldiga att genom tvångsåtgärder verkställa beslutet (se MIG 2007:6, MIG 207:46 och MIG 2008:3).

Enligt 12 kap. 22 § första stycket utlänningslagen upphör ett beslut om avvisning eller utvisning som inte har meddelats av allmän domstol att gälla fyra år från det att beslutet vann laga kraft. Om beslutet har förenats med förbud att återvända till Sverige med längre giltighetstid, upphör beslutet om avvisning eller utvisning att gälla först när tiden för återreseförbudet går ut. Reglerna för preskription infördes för att skydda en asylsökande från att under mycket lång tid behöva leva under hot om avlägsnande på grund av beslut som av någon anledning inte kunnat verkställas (se prop. 1975/76:18 s. 121). Genom tidigare praxis från Utlänningsnämnden föreligger en presumtion för tillstånd i de fall ett avlägsnandebeslut inte kunnat verkställas, under förutsättning att beslutet inte kunnat verkställas på grund av att utlänningen undanhållit sig (se t.ex. UN 15-92, 28-92 316-98 och 401-00).

Att en åtskillnad måste göras mellan beslut som inte kunnat verkställas trots medverkan av den asylsökande och beslut som inte kunnat verkställas på grund av att den sökande inte samarbetat har även Migrationsöverdomstolen uttalat i bl.a. MIG 2007:46. I denna dom framgår att det är utlänningen som har att visa att preskription av avlägsnandebeslutet inträtt utan dennes förskyllan. Migrationsöverdomstolen har även tydligt uttalat att utlänningen är skyldig att medverka till att införskaffa nödvändiga resedokument samt att en utlänning som förhåller sig passiv faktiskt försvårar verkställighet av avlägsnandebeslutet (se UM 2819-08). Då en förutsättning för införskaffande av resedokument är att identiteten är tillfredställande utredd följer det att utlänningen även är skyldig att i denna del aktivt medverka. Migrationsöverdomstolen har även tidigare uttalat att den asylsökande ska göra sin identitet sannolik (se MIG 2007:9).

Du fick i april 2005 ett beslut om avvisning från Sverige. Sedan fick du din sak prövad även i enlighet med den tillfälliga lagen där du fick avslag den 5 september 2006. Du höll dig undan planerad verkställighet och ditt ärende lämnades därför över till polismyndigheten eftersom du höll dig undan. Det har inte framkommit att det skulle föreligga generella verkställighetshinder mot Kazakstan, eller att det finns andra skäl för dig att inte respektera avvisningsbeslutet.

Migrationsverket konstaterar att det står klart att preskriptionen av ditt avvísingsbeslut skett helt på grund av din egen underlåtenhet att följa det.

Tillämpning av rättsregler rörande flyktingar och skyddsbehövande i övrigt

Av 4 kap. 1 § utlänningslagen framgår att en flykting är en utlänning som inte är i det land som han eller hon är medborgare i därför att han eller hon känner en välgrundad fruktan för att förföljas på grund av

- sin ras
- sin nationalitet
- den samhällsgrupp som han eller hon tillhör
- sin religion
- sin politiska uppfattning
- kön eller sexuell läggning

För att räknas som flykting ska utlänningen dessutom inte kunna använda sig av sitt lands skydd eller på grund av sin fruktan inte vilja göra det. Det har ingen betydelse om det är myndigheterna som står bakom förföljelsen eller om de inte kan antas skydda personen mot förföljelse från enskilda. Flyktingar har enligt 5 kap. 1 § utlänningslagen rätt till uppehållstillstånd.

En utlänning som inte är flykting räknas som skyddsbehövande i övrigt enligt 4 kap. 2 § utlänningslagen, om han eller hon har lämnat sitt land på grund av att han eller hon

- känner en välgrundad fruktan för att straffas med döden eller med kroppsstraff, utsättas för tortyr eller annan omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning
- på grund av en väpnad konflikt eller andra svåra motsättningar i hemlandet känner välgrundad fruktan att utsättas för allvarliga övergrepp
- på grund av en miljökatastrof inte kan återvända till sitt hemland. Sådana skyddsbehövande som nu nämnts har enligt 5 kap. 1 § utlänningslagen rätt till uppehållstillstånd.

För att de åtgärder som utlänningen fruktar ska anses som förföljelse krävs att de har en viss intensitet (se Utlänningslagen med kommentarer, Åttonde upplagan, Gerhard Wikrén/Håkan Sandesjö, 2006, s. 130). Vidare måste förföljelse enligt lydelsen i artikel 1 A i Genèvekonventionen utgöras av handlingar som är tillräckligt allvarliga till sin natur eller på grund av sin upprepning för att innebära en allvarlig överträdelse av de grundläggande mänskliga rättigheterna (se Skyddsgrundsdirektivet och svensk rätt, Skyddsgrundsutredningen, Statens offentliga utredningar, 2006, artikel 9.1). När Migrationsverket prövar en ansökan krävs det att två olika förutsättningar är uppfyllda för att uppehållstillstånd ska kunna beviljas. Den ena förutsättningen är att den sökande gör sin asylberättelse sannolik och trovärdig. Den andra förutsättningen är att de skäl som den sökande åberopar är tillräckliga för att kriterierna för skydd ska vara uppfyllda (prop. 1996/97:25 s. 98). Den sökande kan göra sin berättelse sannolik antingen genom inlämnad skriftlig bevisning eller genom att han eller hon bedöms

vara trovärdig och därför tillerkänns tvivelsmålets fördel. En sökandes berättelse bör godtas om den är sammanhängande, detaljerad och inte är inbördes motstridig, samt överensstämmer med aktuell landinformation.

Bedömning av återopade skyddsskäl

Du har inte ingett några handlingar till stöd för dina uppgifter om ditt skyddsbehov. Du anför samma skäl som tidigare.

Tidigare har verket bedömt att du inte gjort sannolikt att du skulle vara flykting eller skyddsbehövande i övrigt. Det finns inga nya omständigheter i sak i ärendet.

Migrationsverket gör därmed bedömningen att du inte heller i denna ansökan gjort sannolikt att du vid ett återvändande skulle riskera sådan förföljelse att du på den grunden är flykting. Du har heller inte gjort sannolikt att du riskerar tortyr eller annan förnedrande behandling eller bestraffning så att du på den grunden skulle vara skyddsbehövande i övrigt.

Flyktingförklaring och resedokument

Av 4 kap. 3 § utlänningslagen framgår att, om en flykting begär det, antingen i samband med att uppehållstillstånd beviljas eller därefter, skall förklaras att utlänningsen är flykting (flyktingförklaring). Av 4 kap. 4 § samma lag framgår att för en flykting får utfärdas en särskild passhandling för resor utanför Sverige (resedokument).

Eftersom Migrationsverket bedömt att du inte är flykting avslås även din ansökan om flyktingförklaring och resedokument.

Synnerligen ömmande omständigheter

Det framgår av 5 kap. 6 § utlänningslagen att om uppehållstillstånd inte kan ges på annan grund, får tillstånd beviljas en utlänning om det vid en samlad bedömning av utlänningsens situation föreligger sådana synnerligen ömmande omständigheter att han eller hon bör tillåtas stanna i Sverige. Vid en sådan bedömning ska särskilt beaktas utlänningsens hälsotillstånd, anpassning till Sverige och situationen i hemlandet.

Enligt förarbetena till lagen ska det vara fråga om situationer som inte omfattas av någon av huvudgrunderna för uppehållstillstånd. (prop. 2004/05:170 s. 185) Regeringen har också uttalat att begreppet synnerligen ömmande omständigheter ska markera att det rör sig om en undantagsbestämmelse.

Migrationsöverdomstolen har i flertalet domar (se mål UM 1348-06) uttalat att redan av ordalydelsen i 5 kap. 6 § utlänningslagen framgår att tillståndsgrunden synnerligen ömmande omständigheter är av undantagskaraktär. Att lagstiftningen valt rekvisitet "synnerligen" visar att bestämmelsen skall tillämpas restriktivt. Migrationsverket konstaterar slutligen att Migrationsöverdomstolen uttalat att utrymmet för beviljande av uppehållstillstånd för vuxna personer enbart på grund av lång

tillgodoräkningsbar vistelsetid, genom den restriktiva utformningen av bestämmelsen i 5 kap. 6 §, är närmast obefintligt (se MIG 2007:15).

Migrationsverket bedömer att omständigheterna i ärendet inte är sådana att du kan beviljas uppehållstillstånd på grund av synnerligen ömmande omständigheter.

Utvisning

Eftersom det inte finns någon grund för att ge dig uppehållstillstånd avslår Migrationsverket ansökan och utvisar dig med stöd av 8 kap. 7 § utlänningslagen.

Förvar

Av 10 kap. 1 § utlänningslagen framgår det bland annat att en utlänning över 18 år får tas i förvar om

- det är sannolikt att han eller hon kommer att avvisas eller fråga om verkställighet av ett sådant beslut uppkommer,
- det med hänsyn till utlänningens personliga förhållanden eller övriga omständigheter finns anledning att anta att han eller hon annars kommer att hålla sig undan eller begå brott i Sverige.

Av 10 kap 6 § framgår att en utlänning i stället för att tas i förvar kan ställas under uppsikt (uppsikt kan till exempel betyda att utlänningen ska anmäla sig hos polismyndigheten på orten eller Migrationsverket vissa veckodagar).

Migrationsverket har idag beslutat att utvisa dig. Du har tidigare hållit dig undan för att undgå verkställighet av ditt utvisningsärende. Verket bedömer därför att det finns anledning att anta att du även denna gång kommer att hålla dig undan för att undgå verkställighet. Migrationsverket beslutar därför att ta dig i förvar. Det är inte tillräckligt att ställa dig under uppsikt.

Återreseförbud

När Migrationsverket beslutar att avvisa eller utvisa en person, får verket enligt 8 kap. 19 § utlänningslagen samtidigt förbjuda utlänningen att under viss tid återvända till Sverige utan tillstånd av verket.

Du har befunnit dig i Sverige under flera års tid utan att ha giltigt uppehållstillstånd. Du har inte följt tidigare meddelade beslut och du har motarbetat verkets verkställigheter av dig. Du har inte familj eller annan sådan anknytning i Sverige eller EU. Mot bakgrund av detta bedömer Migrationsverket att ditt avslagsbeslut ska förenas med ett återreseförbud med stöd av 8 kap. 19 § utlänningslagen. Förbudet ska gälla för en tid av två år.

Överklagande

Information om hur man kan överklaga finns på beslutets sista sida.

Beteckning
10019430

Beslutsfattare

Föredragande

Underskrivet original förvaras hos Migrationsverket.

Kopia till

l

1